

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 69/20
V Luxemburgu 11. júna 2020

Rozsudok vo veci C-581/18
RB/TÜV Rheinland LGA Products GmbH a Allianz IARD S.A.

Všeobecného zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti sa nemožno dovolávať s cieľom napadnúť podmienku obsiahnutú v zmluve uzavretej medzi výrobcom zdravotníckych pomôcok a poisťovňou, ktorá obmedzuje geografický rozsah poistného krytia zodpovednosti za škodu

V rozsudku TÜV Rheinland LGA Products a Allianz IARD (C-581/18), vyhlásenom 11. júna 2020, Súdny dvor vo veľkej komore rozhodol, že všeobecný zákaz diskriminácie na základe štátnej príslušnosti¹ sa neuplatní na podmienku stanovenú v zmluve uzavretej medzi poisťovňou a výrobcom zdravotníckych pomôcok, ktorá obmedzuje geografický rozsah poistného krytia zodpovednosti za škodu spôsobenú týmito pomôckami na škody, ku ktorým došlo na území jediného členského štátu, pretože takáto situácia pri súčasnom stave práva Únie nepatrí do pôsobnosti daného práva.

Nemecká štátna príslušníčka s bydliskom v Nemecku si v roku 2006 dala v tomto členskom štáte voperovať prsníkové implantáty vyrobené spoločnosťou Poly Implant Prothèse SA (ďalej len „PIP“), so sídlom vo Francúzsku. Od roku 1997 PIP poverila TÜV Rheinland LGA Products GmbH (ďalej len „TÜV Rheinland“), aby v súlade so smernicou 93/42 o zdravotníckych pomôckach² vykonala audit zavedeného systému kvality, pokiaľ ide o navrhovanie, výrobu a konečnú kontrolu prsníkových implantátov, ktoré vyrábala. Po viacerých inšpekciách vykonaných v spoločnosti PIP TÜV Rheinland schválila systém kvality a obnovila certifikát o typovej skúške ES, ktoré zaručujú súlad týchto implantátov s požiadavkami danej smernice.

PIP navyše uzavrela so spoločnosťou AGF IARD SA, ktorej právnu nástupkyňou sa stala Allianz IARD SA (ďalej len „Allianz“), poistnú zmluvu pokrývajúcu jej zodpovednosť za škodu spôsobenú v dôsledku výroby týchto implantátov. Táto zmluva obsahovala podmienku obmedzujúcu geografický rozsah poistného krytia na škody, ku ktorým došlo v metropolitnej časti Francúzska alebo vo francúzskych zámorských departementoch a územiach.

V roku 2010 Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé (Francúzska agentúra pre zdravotnú bezpečnosť zdravotníckych výrobkov) zistila, že prsníkové implantáty vyrábané spoločnosťou PIP boli naplnené nepovoleným priemyselným silikónom. PIP bola zrušená v roku 2011. Z dôvodu možného náhleho pretrhnutia implantátov vyrábaných spoločnosťou PIP a povahou používaného silikónu, ktorý môže spôsobovať zápal, Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (Spolkový inštitút pre lieky a zdravotnícke pomôcky) poradil v roku 2012 dotknutým pacientom, aby si ich dali preventívne voperovať.

Dotknutá pacientka podala na príslušný nemecký súd žalobu o náhradu škody, ktorá smerovala spoločne a nerozdielne voči lekárovi, ktorý jej voperoval chybné prsníkové implantáty, ako aj spoločnostiam TÜV Rheinland a Allianz. Predovšetkým tvrdila, že podľa francúzskeho práva má právo podať priamu žalobu proti spoločnosti Allianz, aj keď poistná zmluva obsahuje podmienku obmedzujúcu poistné krytie na škody vzniknuté vo Francúzsku, pretože táto podmienka je

¹ Stanovený v článku 18 prvom odseku ZFEÚ.

² Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 169, 1993, s. 1; Mim. vyd. 13/012, s. 82).

v rozpore s právom Únie. Keďže jej žaloba bola v prvostupňovom konaní zamietnutá, podala odvolanie na Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vyšší krajský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko), ktorý sa pýta na zlučiteľnosť tejto podmienky so zákazom akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovenej v článku 18 prvom odseku ZFEÚ a ktorý položil Súdnemu dvoru v tejto súvislosti viaceré prejudiciálne otázky.

Súdny dvor najprv preskúmal, či je článok 18 prvý odsek ZFEÚ v prejednávanej veci uplatniteľný. V tejto súvislosti pripomenul, že v súlade s ustálenou judikatúrou je uplatnenie tohto ustanovenia podmienené splnením dvoch kumulatívnych podmienok: po prvé situácia, ktorá je dôvodom uvádzanej diskriminácie, musí patriť do pôsobnosti práva Únie a po druhé sa na takúto situáciu nemôže uplatňovať žiadne osobitné pravidlo stanovené Zmluvami, ktorého cieľom je zakázať diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti.

Na účely overenia, či bola prvá podmienka v prejednávanej veci splnená, Súdny dvor v prvom rade preskúmal, či situácia, o ktorú ide vo veci samej, bola predmetom právnej úpravy v práve Únie. Konštatoval, že v sekundárnom práve Únie (najmä smerniciach 93/42 a 85/374³) neexistuje žiadne ustanovenie, ktoré by stanovovalo povinnosť výrobcu zdravotníckych pomôcok uzavrieť poistenie zodpovednosti za škodu, ktoré by malo pokryť riziká spojené s týmito pomôckami alebo ktoré by upravovalo takéto poistenie. Súdny dvor dospel k záveru, že pri súčasnom stave práva Únie nie je povinnosť poistenia výrobcov zdravotníckych pomôcok za škodu spôsobenú týmito pomôckami upravená v tomto práve.

Po druhé Súdny dvor overil, či predmetná situácia patrí do pôsobnosti základnej slobody stanovenej Zmluvou o FEÚ z dôvodu existencie konkrétnej súvislosti medzi touto situáciou a takouto slobodou, čo by umožnilo, aby sa na uvedenú situáciu vzťahovala pôsobnosť Zmlúv v zmysle článku 18 prvého odseku ZFEÚ.

V prvom rade, pokiaľ ide o voľný pohyb občanov Únie, Súdny dvor uviedol, že dotknutá pacientka nevyužila svoju slobodu pohybu, pretože žiada o vyplatenie poistného plnenia ako náhrady ujmy spôsobenej voperovaním prsníkových implantátov v členskom štáte, v ktorom má bydlisko, takže neexistuje žiadna konkrétna väzba medzi situáciou, o ktorú ide vo veci samej, a touto slobodou. Ďalej, pokiaľ ide o slobodné poskytovanie služieb, Súdny dvor poznamenal, že ani predmetná situácia nemá konkrétnu väzbu s touto slobodou, keďže jednak dotknutej pacientke bola poskytovaná lekárska starostlivosť v členskom štáte jej bydliska a jednak predmetná poistná zmluva bola uzavretá medzi dvoma spoločnosťami usadenými v tom istom členskom štáte, konkrétne vo Francúzsku. Napokon, pokiaľ ide o voľný pohyb tovaru, Súdny dvor uviedol, že spor vo veci samej sa netýka samotného cezhraničného pohybu tovaru, keďže cezhraničný pohyb prsníkových implantátov, o ktoré ide vo veci samej, nebol napokon ovplyvnený žiadnou diskriminačnou prekážkou, ale týka sa škôd spôsobených tovarom, ktorý bol predmetom takéhoto pohybu. Situácia vo veci samej preto nemá ani konkrétnu väzbu s voľným pohybom tovaru.

Súdny dvor teda dospel k záveru, že táto situácia nepatrí do pôsobnosti práva Únie v zmysle článku 18 prvého odseku ZFEÚ, takže treba vylúčiť uplatnenie tohto ustanovenia na danú vec.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Smernica Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, 1985, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257).